

Savaşa Karşı Bir Mayıs Tüm Ülkelerin İşçilerine

İnsanlığı son dünya savaşından ayıran son seksen yılda çatışmalar hiç bitmedi. En güçlü kapitalizmlerin tarım, maden ve emek kaynakları için pazarları ele geçirebilmesi için büyük emperyalist metropollerin eteklerinde, diğer bölgelerde ve kıtalarda, genellikle "vekaleten" savaşlar gerçekleşti.

Afrika'da, Orta Doğu'da, Asya'da, Latin Amerika'da birçok genç milletin işçi sınıfı, bu savaşlarda ülkelerinin kurtuluşu için savaştı, bu da onlar için daha iyi yaşam ve çalışma koşulları anlamına geliyordu. Bu umutlar çoğu kez yeni baskıların ve diktatörlüklerin döktüğü kanda boğuldu, hatta gasp edilmiş "sosyalizm" adı altında gizlendi.

* * *

Ancak bugün, dünya kapitalizmi, fabrikaları tıkayan ve muazzam birikimlerini engelleyen aşırı üretim tarafından boğulmuş halde, onlarca yıldır kriz içinde, ıstırap evresinde çürüyen ve kıvranan bir üretim tarzıdır.

Sadece yok ederek hayatta kalabilir. Bu yüzden genel savaşa ihtiyacı var: bu bir delinin ya da kötü bir adamın tercihi değil, kaçınılmaz bir ekonomik gerekliliktir.

Her normu ve değeri, metalarla birlikte yok eden, borçları ve kredileri sıfırlayan savaş, kapitalizmin başarısızlığının cezasıdır. Ama aynı zamanda borçlarını çözmek ve ardından yeni, korkunç bir birikim döngüsü başlatmaya çalışmak için son kaynaktır.

* * *

Küresel kapitalist yüksek finansın soğukkanlılıkla, ekonomik ve askeri devlerden birinin doğrudan ve her yerde sağır edici savaş propagandasıyla hemen hemen tüm diğerlerinin dolaylı katılımıyla Ukrayna'ya karşı iki aydır devam eden savaşı salıvermeye karar vermesinin nedeni budur.

Küresel yüksek sermayenin emrinde tüm vasal devletler savaş disiplinine tabi tutulmuş, en demokratik devletlerde bile medyaya ve parlamentolara diktatörlük disiplini empoze edilmiştir. Görünür bir kısıtlama olmadığı halde mutlak bir rejim söz konusudur.

Önceki dünya savaşlarında olduğu gibi, tüm devletler yeniden silahlanmaya zorlanıyor ve yakında işçi sınıfının en

iyi güçlerini savaş ocağına atacaklar. Oysa bu sınıf ki yalnızca toplumsal varlığıyla, komünist liderliğini bulur bulmaz burjuvazinin iktidarını yıkmak ve komünizme giden yolu açmak tehditini yaşıyor.

* * *

Savaş, dünya kapitalistlerine kar akışını sürdürmek için feda edilen yüz milyonlarca ölüye mal olacak.

Sermaye için "çok fazlayız"!

Savaşın acısına ve ıstırabına katlanmak zorunda kalacak olanlar esas olarak işçiler olacaktır. Doğrudan cepheye gönderilmeyenler bile. Tahıl ithalatına en çok bağımlı olan ülkelerde özellikle birincil mal fiyatlarındaki artış nedeniyle ücretler zaten düşüyor.

Sermaye rejimi, yıkıcı silahlara muazzam kaynaklar harcarak proletaryanın savaşlarının bedelini ödemesini sağlamaya yıllar önce başladı bile. Dünyada silahlanmaya yapılan yıllık harcama iki trilyon dolar. Bunlar, komünizm altında dünyadaki tüm insanlara onurlu bir varoluş sağlamak için kullanılacak olan maddi kaynaklar.

**İşçi sınıfı tüm bunlara karşı çıkmalı!
Efendilerinin savaşı için kanını dökmemeli!
Savaşı ancak işçi sınıfı önleyebilir.**

Her ülkede işçiler, burjuvazinin, farklı ülkelerin proleterleri arasında nefret yayan yaygın militarist ve milliyetçi propagandasının pençesinden kurtulmalı ve sınıfsal güçlerini örgütlemelidir.

Her ülkede sınıf sendikacılığı güçlendirilmeli ya da henüz var olmadığı yerlerde yeniden doğuşu için mücadele edilmelidir. İşçi sınıfı ancak örgütlenerek büyük gücünü gösterebilir ve kullanabilir.

Ancak bu gücün tarihsel boyutuna yükselebilmesi için bir rehber, işçilerin siyasi, sosyal ve ekonomik kurtuluşları için mücadele geleneğine sahip, kendisine ait partisine ihtiyacı vardır. Bu ancak sadece tek bir ülkede değil, tüm dünyada örgütlenen, komünist, enternasyonalist, devrimci bir parti olabilir, ve programı aracılığıyla, mücadele geleneği içinde proleter sınıfın, işçilerin sömürden, yokluktan, savaştan kurtuluşları için gerekli yolu bir tek o gösterecektir.

ENTERNASYONAL KOMÜNİST PARTİSİ
international-communist-party.org – icparty@interncommparty.org